

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
כ"ב - כ"ו ניסן
ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

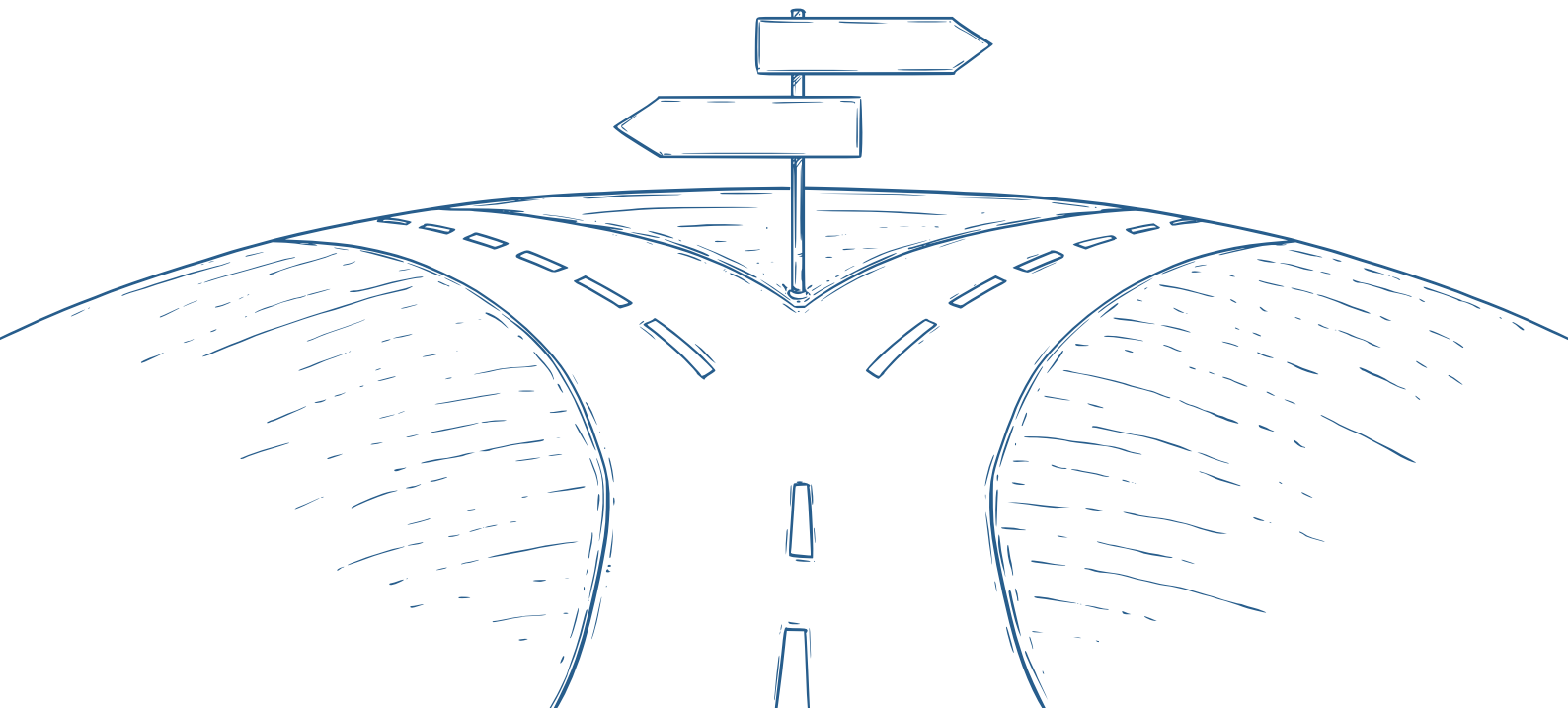
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם בזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: office@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

<u>4</u>	<u>הנחשונים של ימינו</u>	פסח
<u>6</u>	<u>על ההפיכה, או בשמה המכובס - נבצרות</u>	ג
<u>8</u>	<u>מיזמי זיכרון וסיפורי עומק</u>	ד
<u>11</u>	<u>למה הסיפור של דנה אינטרנשיונל הוא הסיפור של דור שלם?</u>	ה

הנחשונים של ימינו

עזרא הימן

א. סיפור רודף סיפור, ובחג הזה נחשפנו לסיפור של א', שאחרי עשרות שנים של שירות מסור בשב"כ, חשף באומץ רב, תוך לקיחת סיכון אישי, מעשה שנראה למיטב שיפוטנו כחתרנות של ראש השב"כ תחת הדרג המדיני הנבחר, תחת האנשים ששלחנו לייצג אותנו בכנסת, בפניהם גם הפקידים הבכירים ביותר צריכים לתת דין וחשבון, ולא להיפך.

ב. **הערב נחגוג את קריעת ים סוף**. ידוע הסיפור המופיע בדברי חז"ל על הכניסה החלוצית של נחשון בן עמינדב לים סוף בזמן שאחרים התמהמהו.

לפי גרסה אחת, **הרבה דיברו על כך שצריך לרדת לים, אך התמהמהו, אולי חששו**, ונחשון ירד לים ושר את המחסום הפסיכולוגי, והים נקרע.

לפי גרסה אחרת, **הרבה אחרים דיברו על כך שאין מה לרדת לים סוף**. אולי פחדו, אולי היו חסרי אמונה, אולי היו מרדנים. נחשון לא המתין לשכנעם. הוא קפץ למים, תרתי משמע, וגרם לפתיחת הים.

ג. ההמתנה לקריעת הים היתה רגע של קושי ושב. היתה שם קבוצה חתרנית כנגד גאולת ישראל. הם רכבו על השבר כדי לקדם קמפיין חזרה למצרים.

חלקים אחרים בעם נבהלו, נחרדו, **אולי לא רק מהים, אלא גם מהקולות המחלישים, המעודדים שיבה למצרים**. היינו זקוקים למעשה נחשוני.

ד. בזמן האחרון אנחנו נחשפים יותר ויותר לנשק יום הדין של קבוצה מסוימת בעם שמאסה בארץ חמדה ומפעילה את כוחה הרב לחולשה וכניעה. היא מנצלת את כוחה הרב במערכות שלטון בכלל, ובמערכת אכיפת החוק בפרט, כדי לחתור תחת ממשלה נבחרת.

שימוש פוליטי קיצוני בכלי מערכת אכיפת החוק, המצאה מחדש של מושגים וכללים משפטיים כל רגע תוך כדי תנועה כדי לתפור אותם להפללת הימין, אכיפה בדרנית כשיטה, ומעל הכל, פגיעה קשה בחירויות יסוד של מי שמנסה לחשוף את זה מבפנים, כל אלה דברים מסוכנים מאוד.

אלה שיטות שלקוחות אחת לאחת ממשטרים קומוניסטיים, שידעו תמיד להסוות את חיסול היריבים הפוליטיים באמצעות שפה מתוחכמת של אכיפת החוק.

ה. לפעמים המציאות נראית כים סוער שאין דרך לחצות. הים מצד אחד, המדבר מצד שני. אבל לפעמים המחזה הזה עצמו הוא חזיון תעתועים. החציה אפשרית. אבל זקוקים לנחשונים.

יש הרבה סוגי נחשונים, אבל עיקר הנחשוניות היום בתוך עם ישראל היא פתיחת הפה. לא לשתוק.

”
הייתה אז מערכת משפט מלאה ומסודרת, יותר מזו הישראלית היום. היה אפשר להגיש תלונה למשטרה, והיה שופט לפי הדין של הוד מלכותו. אבל הפלמ"ח חשב אחרת

”
**מלחמת ששת הימים
העלתה את מדינת
ישראל קומה. לא
עוד רק מדינת
שפלת החוף, מדינת
חולות וביצות
מיובשות, אלא
יורשת נחלת אבות**

לא לשתוק כשמרצים באוניברסיטה משתמשים בכוחם כדי לכפות את דעתם ואנשים חוששים להגיב.

לא לשתוק כשקולגות בעבודה או בכלל עושים דה לגיטימציה לאנשים שבחרתם לייצג אתכם בשלטון.

לא לשתוק כשנחשפים לשימוש פסול של פקידים בכוחם כדי ליירט את רצון העם.

ולא לה ששואלים מדוע במקרים מסוימים נכון לחזק את מי שחשף מידע חשוב על חשבון הנאמנות למערכת: הסמכות של כל מערכת מדינתית כפופה לחוק אותו חוקקו נבחרו ציבור ולמדיניות אותה מתווה ממשלה נבחרת. נאמנות לכל מערכת מדינתית כפופה לעקרון-על זה.

ו. **ארי רוזנפלד מחיל המודיעין וא' משירות הביטחון הכללי** נקלעו לניסיון קשה של עמידה מול בכירי מערכת הביטחון שניסו להסתיר מידע ולכאורה אף לחתור תחת ממשלה נבחרת. הם נטלו סיכון אישי גדול וחשפו את המידע שהוסתר מאיתנו.

קשה לשפוט את מי שלא מצליח לעמוד בניסיון קשה כזה, אבל **אפשר בהחלט לתת עידוד, תמיכה וחיבוק למי שנטל על עצמו סיכון כדי להביא את אור השמש אל הדברים האפלים הנעשים במחשכים.**

המציאות הציבורית שלנו בריאה יותר ממה שחושבים. עם ישראל מאמין שהוא מסוגל לחצות את הים, הוא פשוט צריך חיסון ממי שמתסיס אותו לשוב מצרימה בכל רגע של קושי.

הוא זקוק לנחשונים שיפתחו את הים.

אנו מצדיעים לא', וקוראים לחזק את משפחתו ולהיות חלק מההגנה המשפטית שלו. **ההגנה המשפטית שלו היא מאבק היציאה לחירות של כולנו, של עם העומד ברשות עצמו.**

<https://beactive.co.il/project/84355?lang=he>

על ההפיכה, או בשמה המכובס - נבצרות

אודי בן חמו

רבים
בשמאל
מתרגשים
מכך שרונו
בר העיד
בשבועה
בבית
המשפט
על
התצהיר
שהגיש,
ולכן ודאי
שהוא
אמין.
שבועה
בשם מי
בדיוק?
בשם איזה
אלוקים?
תודו
שיראת
השמים
שמופגנת
פה על ידי
גורמים
בשמאל
היא ממש
חזון
אחרית
הימים

א. הגדרת נבצרות: 'חוסר היכולת לבצע תפקיד'.
אך מילים הן חסרות משמעות אמיתית אם אין מאחוריהן עולם תוכן שלם של תודעה, הקשרים, מסורות, עוגנים, השתמעויות, רגשות וכד'.
לדוגמה: המילים משפחה, זהות, מסורת, אבא, אמא ועוד הן אומנם בסך הכל מילים, אך עומק עצום מסתתר מאחוריהן.

ב. מסתבר שהורגלנו על ידי השמאל האנטי-דמוקרטי, בתהליך איטי, קבוע ומסוכן (חפשו 'חלון אוברטון' באתר) לקבל כלגיטימי שיח העוסק בנבצרות של ראש ממשלה, כאילו הוא נבחר בהטלת מטבע סתמית או על ידי ועד הכיתה וכעת אנחנו עוסקים בכיצד נגיב אם וכאשר כך תתרחש ההפיכה.
'כדאי לזהות זאת לקראת המאבקים הבאים על סוגיות אחרות, המבקשות להעלים מהשיח את המושגים אבא ואמא, ניצחון, לאומיות, יהדות ועוד.

ג. מהרגע שנבחרי הציבור מכוח העם הפכו להיות 'פושעים פוטנציאליים' עד שיוכח אחרת, ואילו הפקידים הפכו להיות 'שומרי הסף', החל תהליך דרדור קבוע במורד עד למחשבה שניתן להוציא לנבצרות ראש ממשלה מכהן, שנבחר על ידי העם.
מזהי תהליכים חדי הבנה ידעו לומר כבר אז, שאם תינתן הבכורה למישהו אחר שאינו נבחרי העם, יום יבוא ונשלם על כך ביוקר. אגב, טומי לפיד אביו של יאיר היה אחד מהם.
לכן אמרו מעתה 'הפיכה', לא 'נבצרות'.

ד. קיבלנו בתמימות ובשאננות את עצם החדרת המושג 'נבצרות' לשיח, למרות שבמקורו כוון לנבצרות מטעמים רפואיים בעיקר כאילו הוא לגיטימי בכלל, ונמנענו מלשאול שאלות קשות ומצמררות על כל מיני תיאוריות לגבי כיצד אירע הטבח, הצהרות של סרבנים, חלקם של מחוללי כאוס כאלה ואחרים ועוד ודיברנו אך ורק על קונספציה שגויה ותו לא.
איני רומז לכלום, אבל,

במקום לשאול שאלות קשות ולתת לגורמים מזיקים והרסניים בשמאל להתגונן ולענות על שאלות מטרידות, הטלנו על עצמנו צנזורה קשה. למה?

ה. רבים בשמאל מתרגשים מכך שרונו בר העיד בשבועה בבית המשפט על התצהיר שהגיש, ולכן ודאי שהוא אמין.

זה כל כך משעשע הדבר הזה.

שבועה בשם מי בדיוק? בשם איזה אלוקים? תודו שיראת השמים שמופגנת פה על ידי גורמים בשמאל היא ממש חזון אחרית הימים.

תסלחו לי על הציניות.

ו. בתשתית תפיסת השמאל לאורך כל שנות קיומו מצויה תודעה מעמדית

לא זהותית.

”
**כל ארגון, 'איש רוח'
 כזה או אחר וכו'
 שלא התעקש על
 קבלת חוקי המשחק
 הציבוריים כתנאי
 סף לכל שיח ומפגש,
 אחראי למצב שאליו
 הגענו**

חיבור מעמדי בין פועלים ("פועלי כל העולם התאחדו"), ולא חיבור של זהות סביב מורשת ומסורת. באופן הזה ברור מדוע ניתן לזלזל בבחירה שבחר עם ישראל, שבחירתו נובעת מעצם היותו הריבון. העם הוא הריבון ואליו יש להתייחס בחרדת קודש, לא אל ראש המשטרה החשאית הבעייתית.

וכך, כאשר הושמד ערכו של העם על ידי השמאל, קצרה הדרך גם להשמדת בחירתו בנציגו - ראש ממשלת ישראל.

ז. במציאות הנוכחית קשה שלא לבוא בטענות קשות לכל משתפי הפעולה מהימין ומהציבור הדתי שלא פעלו בנחרצות ובצורה ברורה נגד הפשע המתרחש במשך שנים נגד העם. פיזור וחוסר מיקוד בבעיות המבניות היסודיות של אי קבלת חוקי המשחק הדמוקרטיים, ובמקום זאת עיסוק בשיח על 'אחדות' רזה, עבדותית ומטופשת. כל ארגון, 'איש רוח' כזה או אחר וכו' שלא התעקש על קבלת חוקי המשחק הציבוריים כתנאי סף לכל שיח ומפגש, אחראי למצב שאליו הגענו. מצטערים, נרמלתם את המפלצת, וכעת יידרשו אנשים אחרים, אמיצים, חכמים וישרים לטפל בה. בנחישות וברגישות כמובן.

ח. מה נדרש לעשות כעת?

קודם כל, להוריד דופק ולפעול בקור רוח. גם הומור לא יזיק. בד"כ זה אפילו יספיק. כי טרור, גם מבית, עובד על הפחדה.

שנית, לתבוע תביעה חדה וחד-משמעית מנבחרי הציבור שלא להיכנע למציאות שכזאת. שלישית, לפתח שיח ציבורי רחב ככל האפשר על ידי אנשי רוח, משפיענים, גיבורי תרבות וכד', השומט את הלגיטימיות של הוצאת ראש הממשלה לנבצרות - הכל קשור בתודעה. רביעית, הצהרה חד-משמעית רחבה ומהדהדת שלא יקום ולא יהיה. בשום צורה ואופן.

מי שידינו אינן רועדות ופיו אינו משתק, מהלך אימים על העם ומשתעשע ברעיונות עוועים שכאלה, מעיד על תפיסתו כאלף עדים.

תודו שנהיה מעניין פה. ננצח בסוף. הישארו עימנו.

מיזמי זיכרון וסיפורי עומק

עזרא הימן

א. מיזם 'זיכרון בסלון' נוצר לפני כ-15 שנה, והוא פתח עולם של יזמות פרטית של זיכרון השואה. המיזם עצמו מגוון ומבוזר מכדי להכליל את כולו באבחנה אחת, אך הוא מייצג שינוי העובר על זיכרון השואה בשנים האחרונות, מהזיכרון הממלכתי הקלאסי של 'לעולם לא עוד' למיזמים עם מסרים שונים ואלטרנטיביים.

בכלל, כל השינויים העוברים על החברה הישראלית ביחס שלה לציונות וליהדות מתנקזים אל היחס לימים הלאומיים המיוחדים הבאים עלינו, ימי הזיכרון ויום העצמאות. הטקסים הממלכתיים כבר אינם מעצבים כמו בעבר את המסרים ואת השיח בחברה, וכדאי לפתח תודעה פנימית יהודית אוטונומית וגם יכולת ביקורתית לכל הקולות סביבנו.

ב. זיכרון של כל יהודי וכל קהילה הוא יקר מאוד, אבל לפעמים מרוב סיפורים שוכחים את הסיפור, ומרוב פרטים מאבדים את המהות. לפני כמעט מאה שנה היה באירופה עם גרמני שעמד בראש הקדמה המערבית - בהשכלה, בפילוסופיה, באתיקה, במדע ובאומנות. יהודים רבים מאוד ששכנו בקרב העם הזה ראו בו גאולה קוסמופוליטית, מקום שאפשר להיבלע בתוכו, להשליך את הזהות היהודית הייחודית ולקבל חיבוק של נאורות ליברלית. יהודים רבים ראו בגרמניה בשורה לפתרון בעיית השנאה לעם ישראל בעולם.

והמקום הזה, כן, דווקא המקום הזה, הפך להיות תהום הרוע האנושי והשנאה היוקדת לקיום היהודי באשר הוא, פסע לפני תקומתו מחדש של ישראל בארצו.

השבר הזה בתרבות האנושית, והתדהמה הזו בעם היהודי, לא היו רגע אחד חריג של שפל. הם מלווים אותנו עד היום בכל מה שעובר עלינו כעם מול עצמנו ומול מעגלים שונים של אויבינו ומבקשי רעתנו.

זיגמונד פרויד, היהודי אבי תורת הפסיכולוגיה, הצליח לברוח בסוף ימיו בשארית כוחותיו לאנגליה, שם נפטר מהעולם בבלבול ובתדהמה על מכונית המוות הגרמנית.

הגאון הזה בהבנת נפש האדם לא הצליח לראות את הדבר הכי יסודי בנפש, שנמצא מחוץ להישג ידה של התודעה הקוסמופוליטית שלו. הוא לא הצליח להבין מדוע הנאצים אינם מבדילים בין יהודי-גרמני נאור, משכיל ומגולח, שהוא יותר גרמני מגרמני, לבין יהודי חרדי מתבדל, מיושן וחסר השכלה מודרנית. מה ההיגיון לשים את כולם באותו קרון בדרך למחנות ההשמדה? את זה פרויד לא יכול להבין, והלך לעולמו עם החידה הזו.

ג. אנשים רבים סביבנו עדיין חושבים באותה הצורה שחשב אז זיגמונד פרויד. הם לא מצליחים לראות בשנאת ישראל עדות אמיתית למלחמת תרבות נוקבת ועתיקה על זהות האדם בעולם. הם ממסגרים את הכל

כל

השינויים
העוברים
על החברה
הישראלית
ביחס שלה
לציונות
וליהדות
מתנקזים
אל היחס
לימים
הלאומיים
המיוחדים
הבאים
עלינו, ימי
הזיכרון
ויום
העצמאות

”
**תיאור השואה כבעיה
גנרית של גסות
אנושית באשר היא –
לא רק שאינו משמר
את זיכרון השואה,
אלא שהוא הופך
להיות הכחשת שואה
של הדור הזה**

כשנאת זרים גנרית, תוצר של זהות דתית ולאומית מופרזת, של העדר השכלה וחוסר נאורות.

קו ישיר מחבר צורת חשיבה זו לדפוס החשיבה של הגרעין הקשה של השמאל הליברלי. קו ישיר מחבר בין צורת חשיבה זו למערכי שיעור הממקדים את זיכרון השואה בערכי כבוד האדם וחירותו ותו לא.

המסר שהם מסיקים מהשואה הוא, שלאומיות וזהות נבדלת באשר הן מועדות להפוך לנאציזם. **החשיבה הזו היא כוכב הצפון של אהרן ברק, ובעקבותיה הוא דילל עד מוות את הציונות במהפכה חוקתית המסעירה את חיינו עד הרגע הזה. הטעות שלו בניווט של הבנת השואה עמוקה עד התהום ומהדהדת בתוך מעגלים רבים בחברה.**

תיאור השואה כבעיה גנרית של גסות אנושית באשר היא – לא רק שאינו משמר את זיכרון השואה, אלא שהוא הופך להיות הכחשת שואה של הדור הזה. במקום להעמיק את משמעות הקיום הלאומי היהודי, הוא הופך אותו לאיום קיומי על האנושיות שלנו. במקום להעמיק את משמעות ההגנה על תחית עם ישראל בארצו, הוא משתמש בזיכרון השואה כדי לסרס אותה.

בהקטנת הזהות של עצמנו ובכבילת ידינו במלחמה נגד הנאצים של זמננו, ברק וממשיכי דרכו מיישמים את הפתולוגיה הנפשית של הסימטריה בין יהודים לנאצים, פתולוגיה שגם זעזוע טבח ה-7.10 לא ריפא.

את יום השואה מציינים לא כדי לאחוז בטרואמות עבר. האתגר הקיומי שהוא מייצג בהבנת עצמנו קיים ונוכח בכל שעל של חיינו כאן בארץ ובכל צעד של התקדמות בתקומה שלנו.

ד. הנאציזם לא היה הניסיון הראשון או האחרון לכלות את העם היהודי, אבל הוא עשה זאת באופן הנוקב ביותר. הנאציזם רואה את עומק הקיום היהודי גם במקום שיש טשטוש גמור של הזהות היהודית מבחינה חיצונית. הרוע המוחלט הזה יודע לשים מראה בפני היהודי הבורח מזהותו.

מאות אלפי המקרים של התנצרות בגרמניה באותה תקופה לא עזרו ליהודים. באותה מידה לא מועילה הפניית הגב לזהות היהודית בימינו כדי להמירה בחזון המזרח התיכון החדש.

הנאציזם ירדוף את היהודי דווקא במקום שבו הוא מחק כליל כל סממן של זהותו. ודרכי ה' הנסתרות גורמות לכך, שדווקא הקמים עלינו לכלותנו בזמן הזה, שלא ינוחו מזעמם ומשנאתם כל עוד תינוק יהודי אחד נולד בקיבוץ בארי או בעיר נתיבות, הם אלה הגורמים פעם אחר פעם להתעוררות כבירה של אותו ניצוץ יהודי נעלם שלא יכלה לעולם.

ה. כאמור, כל סיפור זיכרון של יהודי או קהילה הוא יקר מפנינים. אך כדאי שאלה יהיו חלק מזיכרון סיפור העומק של השואה ושל נוכחותה היום בחיינו, ולא יגרמו בשוגג דווקא לשכחתו. המסר הנוקב של יום השואה ילווה אותנו עוד במשך תקופה של קשיי וייסורי התקומה שלנו. **והמסר הזה הוא דווקא סם חיים חיוני לתקומתנו.** הוא מספר משהו עמוק, כואב ונוקב על הקיום היהודי, שרק עמידה נוכח אמיתתו תאפשר לנו לצלוח את האתגרים המעשיים, ובעיקר התודעתיים והמוסריים, של תקומת עם ישראל בארצו בדורנו ובדורות הבאים.

”
**הנאציזם
ירדוף את
היהודי
דווקא
במקום שבו
הוא מחק
כליל כל
סממן של
זהותו**

למה הסיפור של דנה אינטרנשיונל הוא הסיפור של דור שלם?

ארז רומס

הרגשתי שהם מקבלים אותי ושיש לנו סיכוי אמיתי לגבור ככה על השנאה העתיקה שלהם אלינו. "אנחנו בדרך להיות מתקדמים כמוכם"

א. אני זוכר את זה היטב. מאי 1998, אני תלמיד בכיתה י"א בתיכון בצפון תל אביב, ישראל חוגגת יובל לקיומה ודנה אינטרנשיונל זוכה באירוויזיון ומדהימה את כולנו.

כמה התלהבנו מהזכייה שלה בישראל של אז, ישראל שליקקה את הפצעים מרצח רבין - הייתי חלק מ"נוער הנרות" - בישראל שהתקשתה להשתחרר מהניצחון של הימין בבחירות 1996. **הניצחון של דנה באירוויזיון סימל עבורי שחר של יום חדש**, הבטחה שישראל לא תידרדר לחושך שהימין והחרדים מנסים לגרור אותנו אליו בכוח. **דנה אינטרנשיונל הייתה הערובה שלנו לנורמליות.**

ב. בקיץ של אותה שנה נסעתי למשלחת צעירים בין-לאומית לגרמניה, ואני זוכר שכל החברים האירופאים במשלחת החמיאו לי על הניצחון של דנה. כמה התגאיתי שישראל מוכיחה לעולם שאנחנו יותר מתקדמים מהם - הרבה לפני שגבר עם שמלה וזקן היה פופולארי באירוויזיון, אנחנו היינו הראשונים ששלחנו אישה שהייתה פעם גבר לייצג את מדינת היהודים. **כמה שמחתי שהגויים ראו בזה מעלה גדולה.**

הרגשתי שהם מקבלים אותי ושיש לנו סיכוי אמיתי לגבור ככה על השנאה העתיקה שלהם אלינו. "אנחנו בדרך להיות מתקדמים כמוכם", חשבתי לעצמי.

ג. מצעד הגאווה של אותה שנה בתל אביב היה שמח במיוחד. כנער תל אביבי שהתבונן בו מהצד, כל מה שהגיע אליי ממנו היה רק ניחוח החופש, השחרור והמסוגלות האדירה שהוא שידר - **כל אחד יכול להיות מה שהוא רוצה, עם מי שהוא רוצה**, וכל אלה שהביעו שאט נפש מהניצחון של דנה באירוויזיון הם חבורת ברברים פרימיטיביים לובשי שחורים שהרוח החדשה של ישראל כבר תמצא דרך למגר. זה לא היה קשור בכלל לשאלה אם מישהו להט"ב או לא - **היו הדעות הנכונות והיו הדעות החשוכות.** זו הייתה הרוח שלי ושל כל חבריי השמיניסטים בצפון תל אביב.

ד. בבחירות 1999 הלכתי לעבוד בקלפי בקרבת הבית, כדי לוודא שאהיה הכי קרוב שאפשר לרגע שבו אהוד ברק יעלה לשלטון ויעיף סוף סוף את הימין המסוכן מהשלטון.

דנה פרצה דרך, וזו הדרך שבה ישראל חייבת לצעוד.

כשהגיעה העת להתגייס, התקבלתי לגל"צ וגם ל-8200 והחלטתי ללכת ל-8200 כדי לשרת רחוק יותר מהבית. לא אשכח איך כשברק היה בשיחות קמפ-דיוויד אמרתי לחברי לחדר בבסיס: "אורי, נראה לי שזהו, השלום סוף סוף כאן וההיסטוריה באמת הולכת להיגמר".

ואז המירו את ההצעות של ברק בנהרות של דם עם פרוץ האינתיפאדה השנייה, והעולם שבניתי לי במשך 19 שנה קרס עליי.

”
**עקב בצעד אגודל
ראיתי איך מחנה
השלום שאליו
השתייכתי הביא רק
מלחמה ודם, ואיך הוא
הולך ומתפרק
מהערכים שלו ומתחיל
להפוך יותר ויותר
קיצוני**

ה. הראשון שגרם לי לבחון מחדש את תפיסות העולם שלי בנוגע לערבים ולשלום היה הרמטכ"ל בוגי יעלון, בראיון שנתן למוסף "הארץ" סביב פרוץ האינתיפאדה השנייה. **לראשונה בחיי שמעתי קול שמסביר שהערבים לא באמת רצו שלום** ושהכל היה הטעיה. נפער בי סדק קטן, שהלך והתרחב.

ו. **בהתנתקות עדיין ראיתי באותם מתנחלים בכתום מטרד לעם ולשלום, ורק רציתי שיעיפו אותם משם כבר** כדי שנוכל לחזור לשקט שלנו, לריאליטי בטלוויזיה ולחלום על סינגפור בעזה. אבל עם הטילים שהתחילו להגיע מעזה הסדק הלך ונפער. ונפער.

ז. **כמה שקשה להתפכח. להתפרק מתפיסות העולם שריפדו את העולם והמחשבות שלך כבחור צעיר.**

עקב בצעד אגודל ראיתי איך מחנה השלום שאליו השתייכתי הביא רק מלחמה ודם, ואיך הוא הולך ומתפרק מהערכים שלו ומתחיל להפוך יותר ויותר קיצוני. הרגשתי שהמציאות זזה, אני זז איתה, אבל הם נשארים במקום. עם הרשתות החברתיות והתקשורת האלטרנטיבית התחלתי להבין גם את הפשר של מה שמתרחש כאן לנגד עיניי. לראשונה שמעתי הסברים שהתיישבו לי על ההיגיון, אחרי שנים שטחנו לי בראש את המושג 'קורבנות השלום' בלי שום הסבר אחר, בהרמטיות התקשורתית שבה גדלתי.

ח. **בתהליך הדרגתי וארוך הבנתי מהי אותה שליחות מופלאה של עם ישראל, מהי חשיבותה של ארץ ישראל** ומי הם אלה שבאמת פועלים למען שתי המטרות הגדולות האלה. ראיתי איך המציאות טפחה על פניהם של אנשים כמו אהוד ברק, ואיך במקום להכות על חטא הם נכנסו לטנטרום מתמשך של רעל ושנאה תוך שהם מאותרגים לחלוטין על ידי התקשורת.

ט. את ההפגנות הקשות נגד הרפורמה המשפטית כבר חוויתי בתל אביב כדוס על מלא עם כיפה וציצית. השתייכתי כבר לישיבה שגררה קיתונות של זעם מהמפגינים, **תוך שאני זוכה להקים בית יהודי על מלא**, כאשר זו שהפכה להיות אשתי נמנית עם אותם אלה שגורשו מביתם בגוש קטיף ושאת כאבם לא הבנתי שני עשורים קודם לכן.

**עינינו
הרואות
שהתהליך
שעברתי
אני הוא
התהליך
שעובר חלק
גדול
בציבור
היהודי
בישראל.
זה פשוט
משתקף
בפניהם של
המתנגדים
לתהליך
הזה**

י. אז עכשיו באים ומציעים לדנה אינטרנשיונל להשיא משואה בטקס המרכזי של יום העצמאות של מדינת ישראל?

רבע מאה אחרי אותו ניצחון באירוויזיון, הימין מתעקש בניסיון מכמיר לב להרגיע את אותם אנשים שאני עצמי הייתי פעם ולהבטיח להם שכלום לא השתנה?

הימין של 2025 מנסה עדיין - למרות כל מה שעברנו מאז - להוכיח שהוא לא הימין של 1998? מתי ניגמל מהנרצעות?

יא. עינינו הרואות שהתהליך שעברתי אני הוא התהליך שעובר חלק גדול בציבור היהודי בישראל. ואיך אני יודע את זה? זה פשוט משתקף בפניהם של המתנגדים לתהליך הזה.

וככל שהם נעשים יותר קולניים ואלימים, כך ברור שהחלק הזה בציבור מתקדם ומתבסס. אנשים כמוני - הם הרוב, וזה בכלל לא עניין של ציציית או מצוות אחרות.

זה עניין של השקפה, של יושר המבט, של בריאות נפשית ומצפן ערכי מכול.

ביום השואה בואך יום העצמאות, נברך שיקוים בנו הכתוב "כי מלאה הארץ דעה את ה'" וגו'. עם ישראל חי!